

Sygn. akt VI U 1130/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Dalewski

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2018r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 31 maja 2017r., znak: (...)

w sprawie: M. D.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

1) zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 31 maja 2017r., znak: (...)w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 4 czerwca 2017r. do dnia 30 maja 2018r.,

2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VI U 1130/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu M. D. prawa do renty na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.), uzasadniając swoje stanowisko orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 11 grudnia 2017r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany i przyznania żadanego świadczenia, bowiem spełnia wszystkie warunki niezbędne do jego przyznania, w szczególności jest osobą niezdolną do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się ponownie na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki :

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie było ustalenie stanu zdrowia ubezpieczonego i jego wpływu na zdolność do pracy, w szczególności ustalenie, czy stan zdrowia ubezpieczonego powoduje jego częściową niezdolność do pracy.

W celu rozstrzygnięcia powyższej kwestii Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy następujących specjalizacji: neurolog, kardiologa i specjalisty chirurgii urazowo-ortopedycznej którzy rozpoznali u ubezpieczonego poniższe schorzenia: częściowe zerwanie ścięgna mięśnia podgrzebieniowego stawu ramiennego lewego, pourazowe zarostowe zapalenie kaletki podbarkowej z konfliktem podbarkowym (stan po leczeniu operacyjnym 12.07.2017r.) z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości w stawie ramiennie-barkowym i dolegliwościami bólowymi, nadciśnienie tętnicze, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią, zespół cieśni podbarkowej po stronie lewej.

Zdaniem biegłego ortopedy ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy, od daty ustania świadczenia rehabilitacyjnego (1.06.2017r.) do końca maja 2018 roku. Jako przyczynę wspomnianej wyżej niezdolności wskazano pourazowy zespół bolesnego barku lewego po leczeniu operacyjnym z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości i zdolności chwytnych i manipulacyjnych kończyny górnej lewej w trakcie leczenia usprawniającego. Biegły ortopeda podkreślił, że obecnie istniejące schorzenia narządu ruchu oraz stopień ich nasilenia czynią go częściowo niezdolnym do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji.

- dowód – opinia biegłych sądowych (k. 19 – 29, 41-42 akt).

Zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych nie zgłosił organ rentowy, który jednocześnie podniósł, iż biegły ortopeda dysponował nową dokumentacją medyczną – kartą informacyjną z Oddziału Ortopedii w Ś. (k. 52 akt).

W tej sytuacji należy zauważyć, że opinię w przedmiotowej sprawie sporządzili specjaliści z zakresu schorzeń, które dolegają ubezpieczonemu. Tym samym Sąd pozytywnie ocenił opinię biegłych sądowych. Wydana przez nich opinia nie tylko była spójna, logiczna, ale także przekonująca dla Sądu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłego specjalisty chirurgii urazowo-ortopedycznej i rehabilitacji medycznej uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, jak w sentencji.

Zgodnie z brzmieniem art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w pkt 2 wyroku zawarto orzeczenie o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem biegły sądowy ortopeda dysponował nową dokumentacją medyczną niedostępną podczas badania przez Komisję Lekarską ZUS, zatem organ rentowy nie miał podstawy do dokonania

prawidłowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, czyli ustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania prawidłowej decyzji.

SSO Romuald Dalewski